

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Canonicorum Regularium Ordinis S. Augustini Origines ac
Progressus, Per Italiam, Hispaniam, Galliam, Germaniam,
Belgium, aliasque orbis Christiani prouincias**

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1614

Capvt III. Ordinum Monasticorum à Sancto Augustino profectorum
primordia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11321

Anno Christi 426. die 26. Septembris Augustinus vnà cum duobus alijs Episcopis, in Ecclesia confedens, præsentibus presbyteris septem, astante clero & frequenti populo, designat presbyterum Heraclium Episcopum sibi successorem: vt patet ex Epist. 110.

Anno Christi 430. die 28. Augusti Sanctus Augustin. Hippone obiit, libris Iuliani Apostatæ, (referente Prospero Aquitanico) VVandalis urbem obsidentibus, sub ipsum suæ vitæ finem respondens: quo etiam tempore, vt S. Libertus ait, Theodosius Imp. ad eum litteras per Ebagnium Magistrianum scripserat, vt Ephesino Concilio interesse dignaretur.

Corpus ibidem in basilica S. Stephani conditum annis 62. honorificè iacuit, inde in Sardiniam, ac demùm Ticinum seu Papiam Italiæ urbem translatum. Vixit ann. 76. menses 9. dies 16. *Ita Iosephus Pamphilus in Chronicis ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini.*

CAPVT III.

ORDINVM MONASTICORVM
à Sancto Augustino profectorum primordia.

CVM Græcia totusque Oriens religiosis hominibus multiplicandis operam daret, ne alias quidem orbis partes ista laude caruisse

caruisse certum est. Nam & Mediolani scribit Augustinus vidisse se Monasterium, *Ambrosio* (vt ait) *nutritore*, & ipse Augustinus in Africa, vt Possidonius narrat, Virorum & Fœminarum monasteria fundauit. Quòd quidem cùm alij multi, tum in primis Antoninus hoc ipsum putat esse institutum, cui nūc *Eremitarum* nomen est. Sic enim commemorat, Augustinum, antequam esset Episcopus, propè Hipponensem urbem monasterium in nemore condidisse, quod institutum eo viuo, & deinde mortuo, magnoperè auctum, ac per alias deinceps ciuitates sit propagatum, aliquot annis postea barbarorum irruptione turbatum, aliosque in Italiam Monachos venisse, alios aliò: donec Innocentius IV. qui anno MCCXLIII. summum gessit Pontificatum (cùm multi essent hic, illic, sparsi Eremitæ) in vnum omnes corpus contraxit, ac loco habituque coniunctos ad S. Augustini regulam, aggregauit, insuper etiam in vrbus habitare iussit, vt proximis quoque prodesse. Quòd huius consilium multò etiam diligentius tradunt exsequutum esse Alexandrum IV. eius successorem, cœlesti quadam visione impulsus, cùm ei B. Augustinus grâdi capite, membris autem exilibus apparuisset. Quare hoc tantò incremento accepto familia illa magnoperè adaucta, & deinde magis etiam multiplicata viguit, vt videmus, in
Eccle-

Ecclesia, nomenque Eremitarum, quod ab initio ex solitudine habuit, nunc etiam in medijs vrbibus seruat. Sed hæc multo posteriora.

Itaque redeamus ad Augustini tempora, quibus ijsdem temporibus Romam etiam allatum esse, vel certè multò magis propagatum vitæ monasticæ institutum indicat Hieronymus, qui in Marcellæ laudem hoc quoque scribit, cùm antea ignotum esset Romæ monachorum propositum, nec auderet quisquam propter rei nouitatē, ignominiosum, vt tam putabatur, & vile in populis nomen assumere, Marcellam quæ à sacerdotibus Alexandrinis, Arij metu in exilium expulsis, Antonij adhuc superstitis & Monasteriorum in Thebaide fundatoris institutum didicisset, non erubuisse profiteri quod Christo placere cognouerat. Quare cùm in suburbano agro monasterium instituisset, eius imitatione crebra Virginum cœnobia, & Monachorum innumerabilis multitudo exorta est: vt præ eorum frequentia, quod prius fuerat ignominia, esset postea gloria.

Cæterum Eremitæ Augustiniani, sic & Canonici Regulares Augustinum ordinis sui caput & auctorem fuisse adserunt: confirmantes se in Hipponensi vrbe, vbi Episcopum agebat, anno Christi trecētesimo nonagesimo quarto, ab Augustino magistro institutos,

tutos, à quo etiam in vestem acceperunt tunicam candidam, cum toga lintea.

Secutis deinde temporibus, quamplurimæ tum Canonorum sæcularium, tum Monachorum piorumque militum famililiæ, Augustinianam regulam sunt amplexæ. De quibus sequenti capite ex professo agemus.

CAPVT IV.

ORDINES RELIGIOSI SVB
regula Sancti Augustini militantes.

ORDO Canonorum Regularium, quorum originem referunt ad tempora Apostolorum, Volaterranus, Polydorus, Vergilius, & alij Scriptores. Institutum istud postea S. Augustinus, legibus ac disciplina temperavit.

Canonorum porrò Regularium variæ sunt Congregationes, varijs temporibus varijs in locis institutæ.

Congregatio Lateranensis Canonorum Regularium, quæ postea Frisonaria, ac demùm S. Saluatoris est dicta.

Congregatio Canonorum Regularium S. Saluatoris Bononiensis, vulgò Scopetinorum appellata, anno 1408. per Stephanum Senensem instituta.

Congregatio seu ordo Canonorum Regularium